

NUNDINÆ STURBRIGIENSES.

Authore *T. Hill* Coll. Trin. Soc.
Cant.



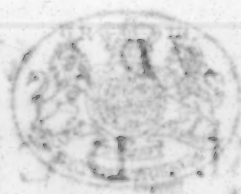
L O N D I N I ;
Anno M. D C C I X.

23

NUNDINE

STUR BRIGIENSES.

Author of H.W. Coll. Trin. Soc.
Cam.





NUNDINÆ

STURBRIE NSES.

EXpositas latè Cami prope flumina merces
 Divitiasque loci, vicosque, hominumque labores,
 Sparsaque per virides passim magalia campos
 Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur
 Cyllenes gelido peperisse in vertice Maja.
 Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem,
 Te matutinis precibus Mercator adorat
 Anxius, innumerasque recensens ordine gazas,
 Grande tibi Pario spondet de marmore signum.
 Si bonus annueris, multusque advenerit Emptor,
 Si pellis fures, nec quicquam surripis ipse.
 Ergo ades, & fidâ duc me per singula dextrâ.
 Est in conspectu Grantæ notissima famâ
 Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,
 Et servile jugum, Domus hic fundata vetustâ
 Religione stetit, sanctæ tenuere sorores;
 Nostra ah! temporibus quantum mutantur ab illis.
 Nunc solùm tantæ fas est operosa videre
 Fundamenta domûs, & non sine laude ruinas;
 Sanctarum at remanent vestigia nulla sororum.
 Incipit ex illò notos STURBRIA campos
 Ostentare procul, (vocis quænam hujus origo

Quam patriam agnoscat, Britonasne, an Saxonas inter
 Nata sit, an Danos potius velit illa Parentes,
 Quærere distulimus, nec fas est omnia scire,
 Quam simul aspicias, totam huc migrasse putares
 Sedibus avulsam, quam lambit Thamesis urbem.
 At prius optati quam sifteris æquore campi
 Pauca docendus eris, paucis, adverte, docebo.
 Quisquis es, O igitur moneo, dum Sirius ardet
 Pulvereaque ciet tempestas plurima nubes,
 Si tantum paucos iterumque iterumque rogando,
 Extorquere assēs potes a Custode severo,
 Ire pedes noli, longum est iter, & tibi Rhedam,
 Quā vētere, bonam solidi pars quarta parabit.
 Non tamen hac ratione velim te scandere currum,
 Quā Corydon nostram nuper qui missus in urbem
 Viderat haud unquam Rhedam, nisi quā pater olim
 Et fœnum, cereremque domum portare solebat.
 Artificis miratur opus, fabricasque rotasque
 Axemque & quid non? sedet ergo, insuetaque vultu
 Gaudia testatur, nec jam tibi Phœbe caballos
 Invidet ille tuos, licet ipsum sæpe Magister
 Nasonis quondam legeret cum dulce poema,
 Multa Phlegonte super, super & Pyroente doceret.
 Interea est operæ pretium, nec parva voluptas
 Audire aurigas convicia mutua dantes;
 “ Huc Domine, unus ait, bijugi mihi namque parati
 Expectant virgæ monitum, solertior alter
 Clamantis prævertit equos, & sede relictâ
 Defluit in terram pernix, & talibus infit,
 Ostia dum pandit mollitque sedilia dextrâ.
 “ Ne quæso, ne crede isti, mendacior alter
 Non est, nam quamvis se dixerit esse paratum,
 Ingrediare modo, fallet, cogetque sedere
 Invitum, nec tetque moras pluresque manebit,
 Te contentus ego: — quid non facundia possit
 Ille quidem suasit, penitusque intraverat unus

Pes currum, primoque in limine pendulus hæsi,
 Non tulit hoc alter, plenus sed defilit irâ
 Torva tuens, ceu sæpe canis, siquando voracem
 Dentibus infrendens albis, meditetur in hostem
 Horrida bella, velitque abreptam ulciscier escam.
 Ponè venit tacitus, colaphumque impingit, at ille
 (Sensit enim) pariter respondet, & ictibus ictus
 Ingeminat, quanto proh ! Divi utrinque fragore
 Insonuere, genæ, gemitumque dedere crepantes.
 Extemplo cocant vulgus, studiisque repentè
 Scinduntur variis, partes, prout cuique libido est
 Accipiuntque suas, & dant solantia dicta,
 Dum favet Aurigæ huic alter, favet alter & illi.
 " Tolle caput, solidoque magis confide cerebro
 Dixerat hic, ast Adversarius, " Illa subter
 Pugnosingere nunc, animamque huic excute totam.
 Talibus inter se monitis hortantur amicum
 Quisque suum, donec tandem feralis Enyo
 Bacchari cæpit jam longius ; undique serpit
 Dira lues, pugnam ornat quisque ; legitque virum vir.
 Tum vero avulsos, auræ ludibria, crines
 Cernere erat, largosque cruoris currere rivos.
 Hic ego, nam nec me famâ labor Isthmius unquam
 Clarabit pugilem, nec sunt ea prælia cordi,
 Dum nesciret adhuc, cui det Victoria palmam,
 Et dubiis nunc huc, nunc illuc tenderet alis ;
 Pugnantes de me linquo, currumque propinquum
 Scando citus, camposque peto, celebresque Tabernas.
 Quò simul ac ventum est, nummo de more soluto
 Dimitto Automedonta meum, vicosque per omnes
 Erro vagus, quocunque pedes, animusque ferebant.
 Et modo per densos saccorum ducor acervos.
 Difficilis modo fit per olentes semita pisces.
 Nunc obstant carpenta viæ, nunc tardat cuntem
 Turba frequens hominum, lassas modo verberat aures.
 Raucus clamor anūs, vendentis poma nuceſque.

" Elige quæ mavis, sunt optima poma nucesque.
 Parte aliâ buccas inflatus turpiter ambas
 Stat Tubicen, populumque vocat mirac'laque pandit,
 " Hic Elephas, hic ille inquit, Getulia qualem
 Non vidit, cujus conscendere nobile dorsum
 Si foret in vivis, optaverit Hannibal ipse.
 Denos ille homines, ingentia pondera, tergo
 Aure utrâque duos, totidemque proboscide gestat.
 Regina nomen si tantum audiverit A N N Æ,
 Gaudet, & egregium placido ore fatetur amorem,
 At Turca, & Lodoix Turcâ crudelior iras
 Accendunt illi, furiataque pectora versant.
 Progressum ulterius, me parvula charta, legendam
 Festivus, quam præbet homuncio, sistit, at illa
 Spirantis miranda refert spectacula ceræ.
 Illic defuncti circum regale WILHELMII
 Stant comites bustum, dominumq; queruntur ademptum
 At Tu spectator, socias ne respue guttas
 Miscere, extremum meriti vestigial honoris.
 Parte aliâ ingreditur, plausuque excepta secundo
 Imperium Anna capit, soliumque ascendit avitum.
 Stat simul Eugenius, laurum cui bella recentem,
 Æternasque parat felix victoria laudes;
 At Puer Hispanus non horrida sustinet ora,
 Et quærit latebras, & currere velle videtur.
 Quò tamen usque inter pomæria sola vagamur?
 Actum nempe nihil, mediam nisi protinus urbem
 Visimus, inque ipsâ vestigia figo Suburrâ,
 Hic autem quodcunque ingenti cernitur orbe
 Pulchra tibi præstant compendia, sive Tabernas
 Diversas, hominum seu contemplabere mores,
 Qualis ubi pulsus procul æstas aurea nimbis
 Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
 Hyblæas invitat apes, pars roscida circum
 Prata volant, referuntque thymo turgentia crura.
 Condere pars latebras, pulchrisque liquentia mella

Certatim

Certatim stipare favis, opus acriter urget
 Quæque datum, resonant cellæque & cerea tecta:
 Haud secus exercent sese per compita vulgus
 Mercuriale, instant omnes, quò quemque parandi
 Dulce vocat studium, diversa que cura negoti.
 Tum merces culpæ emptor, laudare paratus
 Venditor, insidiasque alternaque retia tendunt.
 Cum lucro quodcunque potest mercarier alter,
 Alter vendere avert, cautusque & providus audit,
 Si male prudentem quis fallere possit amicum.
 " Novi ego, dicebat quidam, (simul explicat omnes
 Quotquot habet, versatque manu, quamq; ordine, merces)
 Quàm soleant omnes proprias res tollere, contra
 Deprimere alterius, sed sic mihi prospera cuncta
 Cedant, ut non his meliores mercibus usquam
 Invenies, cunctas quamvis scrutere tabernas.
 Nec sum ex illorum numero, qui plus semel hic se
 Haud conferre audent; mercatorque unius anni:
 Nam quoties hoc tempus adest, haud segnius & nos
 Adsumus, ut jam non redeat constantior annus.
 Omnes me nôrunt, decimus September habetur
 Ex quo me vidit vicinia tota morantem,
 Hac ipsâ statione, loqui sed plura volenti
 Nil equidem hæc adeo contra quod dicere possum
 Emptor respondet, " pretium sed displicet. " Eja
 Siqua fides, ago tam tecum, quo, si pater esses,
 Tecum agerem pacto, fraterve (nec ille profecto
 Mentitur, fratrem fraudare patremque paratus,)
 " Hæc aliis narra, sed nos non credimus; an tu
 Nil unquam me emisisse putas? Proinde accipe, si vis
 Quod dixi pretium. Possem modo, at hæce minoris
 Auferet a me nemo, fores ego claudere certe
 Prætulerim, vacuâque domum migrare crumenâ,
 Ut libet, & valeas.—& Tu; vix protulit unum
 Ille pedem, vocat hic abeuntem, & talia fatur.
 " Dure nimis, cur ah! prohibes me vivere? verum

Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer :
 Spero loci posthac quod non eris immemor huius,
 Quandocunque opus est, veniesque benignior olim.
 Scit coelum, scis ipse, licet non seire fateris,
 Quàm mihi nil ex hoc possit contingere lucri.
 His reliqua inter sese agitant commercia turba
 Fraudibus, è cunctis cognoscere sufficit unum.
 Jam vero despecte oculos, paulumque rogata
 Turba vide quid agat, namque hi versantur, & ipsi
 Quorum pulvereo verruntur syrmate vici.
 Aeris egens siquis, (qualem persæpe fuisse
 Me non diffiteor, neque enim me inopem, miserumque
 Si fortuna tulit, vanum tulit atque superbum)
 Huc illuc errare, oculosque per omnia circum
 Ferre avidos gaudet, atque animum oblectare tuendo.
 (Ah ! miseras plantas, Dominus quæis contigit Ipse)
 Nil agit infelix, nec, liquid sperat, habebit.
 Tantum inter densas, spectacula splendida, gazas
 Ambulat indefessus, ibi suspirat & eheu !
 Cur tantum arridetis ? ait, vel cur ego pauper,
 Cum tantum arridetis ? inanibus indulgere
 Nil refert votis, nec adest clamata pecunia.
 Obstant fata, malique ira implacabilis astri.
 Sunt quibus unum opus est ubi fervet plurima turba
 Crispatos ferro crines, myrrhâque madentes
 Ostentare, satis nempe hi fecisse videntur
 Si placeant vulgo, nymphaeque morentur ocellos.
 Est quoque quem præceps juvat alea, cernere talos
 Currentes gaudet, sonitumque audire fritilli.
 Heu fuge damnosos jactus, fuge cautus avara
 Tecta procûl, nam ni flavi tibi virga metalli
 Pullulet, auratâque fluat Pactolus in arcâ,
 Heu frustra amissos flebis cum tempore nummos.
 Ille igitur solus vellem huc descendat, abundè
 Aeris cui, cerebrique parum est, cui crassa Minerva
 Blanditur, sortemque jubet sperare faventem.

Huic

Huic etenim infanti quondam charissima mater
 Pingue caput mulcens, " macte O mi Parvule, dixit.
 Macte puer, nam si quod anus, si quod sacra veri
 Vox habeat, multos non illaudata per annos,
 Fortunatus eris. —————

E regione domus trabibus contexta salignis
 Cernitur, ignavis sedes, lassisque viarum
 Opportuna satis, spatiosas possidet ædes
 Graius homo, ut perhibent, quocum certare, nec audet
 Pindarus hic noster, fordetque Baresius Ipse.
 Non illo quisquam Teæ præstantius usum
 Novit, jucundamve valet miscere Cocoam.
 Hanc angusta obstat si res majoribus ausis
 Ne dubites intrare casam, tibi scilicet auro
 Non opus est ullo, nec copia quæritur illic,
 Sed bene securum reddent te quatuor asses.
 Hos modo fer tecum, te non felicior alter
 Tecta subit, nulli plures solvuntur honores.
 Omnibus unus honos, & sedes omnibus una,
 Pallentes Orcus non accipit æquior Umbras.
 Hic quodcunque novum Aufoniis molitur in oris
 EUGENIUS, legitur, miseros seu fallere Gallos
 Fraude velit, bello seu credere malit aperto.
 (Seu virtus sit, sive dolus, mirandus utroque)
 Victrices ! en cerno aquilas, atque omnia lætus
 Accipio, haud illæ frustra per nubila pennas
 Exercent, solum assuetæ portare Tonantem.
 Sed neque quid nostræ valeant, audire Phalanges

Te

Te pigeat, sunt & nobis pugnare parata
 Pectora, difficilemque haud averfantia Martem.
 Quid non CHURCHILLI dextrâ sperare licebit.
 Auspiciisque ANNÆ. Gallorum Flandria strage
 Cressiacique iterum spumabunt sanguine campi.
 Ite alacres igitur, quæcunque in prælia fortes
 Ite animæ, superi pro vobis arma capeffunt
 Omnes, inque ipsum sua stant perjuria Gallum.
 Forte quid ORMONDUS faciat, quâ classis arenâ
 (Illa catenati classis regina profundi)
 Vela legat sinuosa, & opimas terreat oras
 Pagina narrabit verax; sed ne tamen illi
 Tu pius interea felicem parce vovere
 In patriam reditum, & partam sine sanguine laurum.
 Compedibus duris inimicas vinciat auras
 Æolus, & tutæ pateant remeantibus undæ.
 O si quod vellem possem quoque, me neque vates,
 Andinus caneret melius, nec cederet Heros
 Heroi Iliaco, bello & pietate Britannus.
 Justior has quanquam partes, famamque Patroni
 Arriperet RHEDYCINA, Deus cui dulcia dudum
 Pocula, Castaliosque indulfit amicior haustus;
 Atque ego, si faciles risissent fortè Camænæ
 Nobilius molirer opus, tu GRANTA beata
 Audires, tu GRANTA, duo cui lumina præbet
 SEYMORIANA Domus, neque enim mihi dicere fas est
 Patre magis, Natone tumes, dum fortiter Arces
 Aker Palladias tibi protegit, ornat & alter.

I decus,

I decus, I nostrum, sic cum longæva Senectus
 Communem abripuit, nobisque tibiue Parentem
 Restet adhuc, cui mox Academia deferat ultro
 Maturos Fasces, nec sese sentiat orbam.

Quo vehor ? Icariis ausus me credere pennis
 Ah demens ! onerique impar sub mole fatisco ;

Ulterius vetuere Deæ. Sed Cynthius aurem

Vellit & inceptum repetam, jubet Argumentum,

Haud procul hinc Turris nubes quæ vertice celsâ

Pulsat, ubi dulcesque Lyræ, fidiumque sonora

Arrectas Plebis concordia detinet Aures.

Clausas densa fores circumstat Turba, stupetque

Miraturque sonos, & tinnula comprobat æra.

Hic aliquis visus fociis festivior (Illi

Andrea cognomen, quis barbarus Ille rudisque

Usque adeo vivit cui non est Andrea notus ?

Ut multos intra invitet, faciatque lucellum

Ante fores sublimis adest, hunc Pileus ornat

Versicolor, Piætis & floribus æmula vestis.

Tam pulchram non Iri Geris, licet induat Ipse

Vestimenta tibi Deus, & sit sartor Apollo.

Hic stultum simulat, gaudetque Jocosus haberi

Sed non & simulasse putes, vult namque videri

Stultus, & est ; querno quem nitens fuisse Colonus

Suspicit, inque hilares solvit dura ora cachinnos.

Ah ! ne te intrandi capiat tam dira Cupido,

Nec tantum mirare Melos, Rhodopeia quamvis

Plectra redisse putes, fabricataque stamina, Thebas.

Est

Est homo qui incedit nigrâ comitante Catervâ
 Cui Baculum Insigne Officii, quo pellere turbam
 Obstantem, valeatque fores effringere clausas.
 Non tam Myrmidonum turbâ stipatus Achilles
 Troianos terrere Duces, pavidosque solebat
 Sectari Phrygas, immensumque fugare per aquor.
 Hunc Juvenes virate virum, comitesque nefandos,
 Præcipue si quem decorabit Purpura nota,
 Purpura nota nimis, frustra effugisse severi
 Censoris ficto moliris nomine mulctam.
 Index Vestis erit, manifestabitque latentem.
 Tum tibi tempus erit, magno cum optaveris emptum
 Intactum limen, cum Tympana Rauca melosque
 Oderis & monitus serò experire fideles.
 Hoc ego consilium discedens linquo manenti,
 Nam me pertæsum turbæ, magnique laboris
 Et Phœbi ductum exemplo, qui fessus & æger
 Rhedâ præcipitem fugiente relinquit Olympum.
 Ad Grantam revehit Currus, propriosque Penates,
 Hic Auriga suos, hic sistit Musa Caballos.

F I N I S.

18